

بررسی اثر زمان هرس و مصرف پاکلوبوترازول بر تاخیر و شد جوانه های انگور رقم سفید بهاره به منظور کاهش خسارت سرمایزدگی بهاره

حسن محمودزاده، ولی الله رسولی

به ترتیب مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر و

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر ایستگاه انگور تاکستان

با هدف بررسی عوامل موثر در تاخیر رشد جوانه های انگور بر کاهش خسارت سرمایزدگی بهاره بر انگور رقم سفید بی دانه در منطقه قزوین آزمایشی در قالب طرح پایه بلوك های کامل تصادفی در ۴ تکرار در ایستگاه تحقیقات انگور انجام گردید. با هدف کاهش خسارت سرمایزدگی بهاره در باغات انگور منطقه قزوین آزمایشی در غالب طرح بلوك های کامل تصادفی در ۴ تکرار (۵ درخت در هر تکرار) بر روی رقم سفید بی دانه در ایستگاه انگور تاکستان انجام گردید. تیمارهای آزمایش شامل (A) شاهد (عرف محلی با غدار در هرس تاک ها)، (B) مصرف پاکلوبوترازول با غلظت ۱۰۰ ppm در دو نوبت، (C) هرس زمان پنبه ای شدن جوانه ها، (D) ترکیب تیماری پاکلوبوترازول + هرس زمان پنبه ای شدن جوانه ها مطالعه و بررسی شدند. هر تکرار شامل ۵ تاک بود. پس از اعمال تیمارها میزان تاخیر در جوانه زنی تاک ها در اوایل دوره رشد نسبت به شاهد تعیین گردید. در آغاز بهار شدت سرما و تعداد شاخه های آسیب دیده از سرمای دیررس بهاره یادداشت گردید. داده های مربوط به میزان عملکرد و برخی صفات کیفی محصول در آزمایشگاه تعیین گردیدند. برای داده های به دست آمده با نرم افزار آماری SPSS تجزیه واریانس انجام شد و مقایسه میانگین ها با آزمون LSD صورت گرفت. نتایج نشان داد که تیمارهای تاخیر در جوانه زنی خصوصاً مصرف پاکلوبوترازول و هرس دیر هنگام بیشترین تاثیر را در افزایش دوره رکود جوانه ها داشته و از آسیب سرمای دیررس بهاره در تاک ها کاسته اند.